

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIŠKĖ
Metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:
Pateikite šilė (4 skiltys prie
teksto 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

LIETUVIŲ BALSAS.

195. A. Мачусь.
Конотоп, Черниг. г., Желѣзнодорож. аптека.

Тр. 8.
м 169.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. balandžio 28 d.

№ 29 (158).

Piliečiai,

atminkite, kad gerai pavykus „laisvės paskolai“ pirmų pirmiausia pamažės šalyje popierinių pinigų, o tatai savo ruožtu turi pakelti popierinio (kreditinio) rublio vertę ir tuo palyginamai papiginti gyvenimo brangybę.

VISIEMS RUSIJOS LIETUVIAMS.

Lietuvių Tautos Taryba posėdyje balandžio mėnesio devynioliktą dieną nutarė sušaukti

Rusijos Lietuvių Seimą.

Seimo posėdžių vieta — Petrapilis.

Seimo posėdžių pradžia — gegužės mėnesio 27-ta d., šeštadienis penkta valanda po piet.

Seimo svarstystini ir sprendini dalykai:—

1. Lietuvių Tautos Tarybos darbai;
2. Laikino Lietuvos Valdomojo Komiteto darbai;
3. Lietuvos politikos ateitis;
4. Karo tremtinių medžiagos bei kultūros reikalai ir tų reikalų tenkinimas;
5. Lietuvių tautos rinkliava.
6. Nutarimai dėl atskirų uždavinių, kurie bus Seimui Lietuvių Tautos Tarybos ir Laikino Lietuvos Valdomojo Komiteto pasiūlyti;
7. Nutarimai dėl atskirų uždavinių, kurie bus Seime Seimo narių duodami;

ir 8. Lietuvių vietos Tarybos.

Atstovų į Seimą renkamosios dienos visos Rusijoje — gegužės mėnesio keturioliktą, dvidešimt pirmą ir antrą, žiūrint kurią dieną kur patogiau.

Atstovus į Seimą renka visi dabar Rusijoje gyvenantieji lietuviai, neskiriant karininkų.

Atstovus į Seimą renka visi lietuviai, vyrai ir moterys, kuriems yra suėję aštuoniolika metų.

Du šimtu lietuvių paprasta balsų dauguma renka vieną atstovą į Seimą.

Atstovai rinkti į Seimą mažesnės lietuvių kolonijos — nuo penkių dešimtų ligi dviejų šimtų — turės Seime irgi visą balsą.

Renkant į Seimą atstovus balsavimas turi būti tiesus, lygus ir slaptas.

Balsavimas turi būti tiesus, tat reiškia — kiekvienas lietuvis, renka stačiai patį atstovą į Seimą, o ne atstovo rinkikus.

Balsavimas turi būti lygus, tat reiškia — kiekvienas lietuvis, rinkdamas atstovą į Seimą, gali paduoti tik vieną balsą, neturi teisės paduoti dviejų arba daugiau balsų.

Balsavimas turi būti slaptas, tat reiškia — balsavimas eina kamuoliais arba uždenkais rasčiukais, žiūrint kur kaip patogiau.

Lietuvių Tautos Taryba aiškiai supranta, kad Seimo sušaukimas ir atstovų į Seimą rinkimas — darbas sunkus, ypač šiuo sunkiu metu.

Skirdama Seimui gegužės m. 27 d., Lietuvių Tautos Taryba aiškiai supranta, kad laiko mažoka, bet kitaip negalima — yra **pavojaus pasivėlinti**. Kiekvienos dienos sugaišimas gresia dideliu pavojumi Lietuvos Laisvei.

Taigi Lietuvių Tautos Taryba prašo visų visų lietuvių atsiminti, kad Seimas įvyks ir pavyks tik visiems gyvai pajutus didį Seimo reikalą.

Lietuvių Tautos Taryba neturi atliekamų lešų išrinktiems į Seimą atstovams kelionės išlaidas gražinti. Taigi Lietuvių Tautos Taryba kviečia visus rinkikus per rinkimus sumesti savo išrinktiems atstovams, kiek reikia kelionei į Petrapilį ir atgal, taip pat gyventi Petrapilyje trims penkioms dienoms.

Lietuvių Tautos Taryba mano, kad kiekvienoje vietoje, kur tik bus renkami atstovai į Seimą, reikia sudaryti tik tam tikslui tam tikros **Seimo Organizacijos Komisijos**. Todel Lietuvių Tautos Taryba prašo tuojau neatidėliojant visur, kur tik esama lietuvių **sudaryti Seimo Organizacijos Komisijas**, kurioms ir teks atstovų į Seimą rinkimai organizuoti ir už rinkimų teisingumą atsakomybę nešti. Lietuvių Tautos Taryba prašo visų susidariusių Seimo Organizacijos Komisijų **tuoj savo adresu pranešti** ir pažymėti kas į tas Komisijas įeina.

Lietuvių Tautos Taryba jau išrinko iš savo tarpo tam tikrą komisiją — **Lietuvių Tautos Tarybos Seimui Sušaukti Komisiją**, — kuriai ir pavedė Seimo sušaukimo rūpintis.

Į Lietuvių Tautos Tarybos Seimui Sušaukti Komisiją įeina šie piliečiai:

1. V. Bielskis, 2. F. Bortkevičienė, 3. M. Yčas (V. Dūmos narys), 4. M. Januškevičius (V. Dūmos narys), 5. L. Požela, 6. kun. J. Tumas, 7. R. Skipitis ir 8. St. Šilingas.

Lietuvos Tėvynės Laisvės vardan, tos laisvės, dėl kurios amžių amžiais galvas guldėm, Lietuvių Tautos Taryba kreipiasi į visus lietuvius būsimosios Laisvos Lietuvos laisvus piliečius.

Tedalyvauja kiekvienas lietuvis atstovų į Seimą rinkime.

Teatsimena kiekvienas lietuvis, kad ir nuo jo balsų priklausio Lietuvos likimas, mūsų tėviškių gerovė.

Težino kiekvienas lietuvis, kad visų mūsų gerai ir rimtai išrinktas Seimas mokės rasti kelius Lietuvai Laisvę išgauti.

Atsiminkime mūsų protėvių galią ir laisvės žygius ir laimėjimus.

Atsiminkime didžią Lietuvos skriaudą ir grandinius, kuriais Lietuvių Tauta buvo sukaustyta per penkis amžius.

Atsiminkime lietuvių baudžiauninkų kančias ir aukas ir lietuvių liūdesio dainas.

Atsiminkime visus, kurie kentėjo per keturiasdešimt metų atkaklios kovos dėl spaudos ir savo galvas Sibire dėjo už lietuvišką raštą.

Atsiminkime Aušros ir Varpo darbus ir Lietuvių Tautos laisvės giesmes.

Atsiminkime 1905-tų kovos erskėtkelį, į Laisvę besiveržiančios Lietuvos gyvybės aukomis nuklotą.

Atsiminkime, kad ten anapus fronto tranšėjų — Lietuvoj — mūsų broliai ir seserys kenčia vargą ir badą ir balso pakelti negali ir laukia mūsų užtarimo.

Atsiminkime, kad gyvename demokratinės amžyje, — kuriam lemta išvaduoti žmogus iš nelaisvės, skraudimo ir skurdo letenos.

Atsiminkime, kad gyvename dienas, kurioms lemta išausti brangiausia žmonijai dovana: — **Tautų Laisvę** ir, gal būt, Amžinoji Žmonių Taika.

Ir ateikime į Seimą — kurti Laisvos Demokratinės Lietuvos.

Kas buvo užsisakęs „Lietuvių Balsą“ tik iki Gegužės 1 dienos, prašome pasiskubinti užsisakyti ir toliau, kad nesusitrukdytų laikraščio siuntinėjimas.

Lietuvaitė vaistinės mokinė

(17 metų) be praktikos ieško mokinės vietos aptiekoje. Sutinka ir išvažiuoti. r. Петроградъ, Караванная 14, кв. 13. Тел. 282-40. C. S.

Petrapolis, balandžio 28 d.

Reikalaukim Lietuvos valstybės.

Žaibo greitumu ir smarkumu nuvertusi despotiją raudonoji laisvės, lygybės ir brolybės vėliava suplevėsavo Rusijoje. Ir argi gali atsirasti bent vienas savąja tėvynę mylįs žmogus, kurs šia revoliucijos pergale nesidžiaugtų. Argi tai senai gulėjo sunkiai ant mūsų pečių plieninis savavalių „meškoriaus“ kumštis. Sakoma, jog dabar sutrupėjo vergijos pančiai ir prašvito laisvė. Taip, sakoma, bet ar įsigilinama į dalykų stovį?

Ne spėliojimais, dažnai apvilančiais, privalome remtis; vien faktai mums gali kelti nors tikrą ir teisingą pasakytį. Na, tad pasiteiraukime šių taip vaizdingų faktų. Mums rūpi kariaujančiųjų valstybių ir mažasias tautas pažūrėti. Vienos pusės, būtent centro valstybių siekiniai šiuo klausimu aiškūs, gal net ir per daug. Juk įvykinus mažųjų tautų laisvę, viena iš jų, būtent Austriai-Vengrai, turėtų visai suirti. Vokiečių priešpauos ir vokiečių esančiųjų Vokioje tautų perdėm aiškiai visiems rodo, jog jų augsta kultūra yra labai studžiai su jų tautiniu šovinizmu surišta. Ir kariauti jie pradėjo negi be vilties kaimynų šalis užgrobti. Gi sąjungininkai, kurie taip augstai iškėlė mažųjų tautų išvadavimo obalsį, gal jie kiek teisingiau ir mažųjų tautų klausimą žiūrėjo. Jų vylingumas šiuo dalyku per daug jau aiškiai apsidėiškia. Kas savavaliai elgėsi su graikais; kas vadina maištininkais ir galabija prakiliausius Airijos tėvynininkus; kas skelbia mažųjų tautų išvadavimą iš Vokios, Austrijos, Vengrijos ir Turkijos, apie savąsias ne žodeliu neprasitarėdamos; kas, pagaliau, taip dar neseniai lenkams paskelbė neva duoda (ko iš tikrųjų neturi) laisvę, suomiams grąžina valstybinę autonomiją, gi kitoms tautoms pasakė neturį teisės jų laisvės klausimą išrišti? Dabartinė diplomatija, laikanti tautas vien daiktais, negi gali kitaip su jomis ir elgtis. Užtat ir dabartinė laikinoji Rusijos vyriausybė, paskelbusi laisvės, lygybės ir brolybės principus, visai nenori atsakyti nuo pažūros į tautas kaip į koki objektą. Štai dar neseniai „Russkoje Slovo“ paskelbė esant nusidėjimu atsidalinimą Rusijos valstybės tautų į atskiras politines vienatas. Ir taip mano, be abejo, ir dabartinė Rusijos diplomatija; ji, kaip tik išmanydama, kratysis etnografinėmis valstybės sienomis. Tada, girdi, Rusija susiaurėsianti į Petro I valstybines sienas. Nenagrinėdami atskirai kiekvienos iš kovojančiųjų valstybių pažūros į mažųjų tautų apsisprendimo teisę, neapsirikiu sakydamos, jog Vilsonas vis dar nesusilaukia savo prakilniųjų obalsių šalininkų.

„L. B.“ № 23 Valdemaras rimtai išdėstė nepasitikėjimą dabartine Rusijos valdžia; žinoma, tik akla to nemato. O vienok tuo negi galima manyti mūsų ateities klausimą pabaigtu esant. Taigi „L. B.“ № 25 tas pats Valdemaras kviečia veikėjus aiškiau ir stačiau kelti Lietuvos klausimą. Mūsų politikos vedėjai matyti, nevisados tai atmena. Rodytusi, jog visos partijos Lietuvos valstybės įkurimo klausimu susieina; bet ar visos jos, laikydamos tai būtinu dalyku, griežtai jį kelia aikštėn? Argi dar ir dabar laikoma reikalingu slėpti Lietuvos valstybės atgaivinimą miglota „lietuvių tautos apsisprendimo teise“.

Argi jau ne metas tarti be baimės viešai, jog gana jau kapojo ir draskė arai mūsų vyti, jog mes jau visai nebekeitiname toliau tyliai vergauti, jog reikalaujame arus į savus lizdus išsi-nešdinti.

Dabartinės politikos konjunktūros dėka mūsų tautos klausimas virto tarp-tautiniu ir užtat ne vien nuo Rusijos jis tepareis. Vienok jos balsas negi jau nors dabar visai neturėtų vertės. Jeigu gi Rusijoje apskelbta žodžio laisvė, tai kam dengti savus siekinius. Visi norime grįžti tik į savą, nuo kaimynių tautų nepriklausomą „valstybę“; užtat ir nevisai tesuprantama, kuriuo tikslu vartojami panašūs pasakymai, kaip va „Lietuvos teisė pačiai spręsti savo likimą“, Steigiamasis Lietuvos Susirinkimas turės nustatyti „Lietuvos santykius su kaimynėmis tautomis“. Laisvais amžius išbuvo, laisvužė ir vėl privalome atgauti. Taigi visi busimos Lietuvos valstybės piliečiai nusikratykime likučiais despotizmo purvo, o visur ir visuomet nesislėpdami reikalaukime atgaivinimo mūsų valstybės. Gi visos tautos balsas net ir labai užkietėjusius imperijalistus privers su savim skaitytis, ir tada tik pasieksim bendrojo tikslo.

Arai apspito mus tėvynę ir kiekvienas tykoja ją sau pasiglemžti. Baltasai aras vis dar nenustoja kesinėsis nors ant Lietuvos dalies nutūpti. Juodasai aprėpė veik visą mūsų tėvynę ir, rodos, jau suvis sulamdė mūsų vargin-gąjį vyti. Gi trečiasis, ta kruvina dvigalvė baidyklė, mūsų mielos Lietuvės taip pat nenor išsižadėti ir paleisti iš savo nagų. Kad ir pakirsti jau jai sparnai, kad ir vos belaisko savo jau atbukusiais nagais ištisas šalis, vis tik jas tebelaisko sugniaužusi. Arai susikirto, o jiems susilpnėjus, nubus ir mūsų vy-tis, kinkys bernelis žirgelį juodberelį ir jos arelių vyti.

I. Valiūnas.

Lietuviai ir laisvė.

Jekaterinodaro lietuvių kolonijos visuotinis susirinkimas.

Balandžio 3 d. Jekaterinodare buvo visuotinis lietuvių kolonijos susirinkimas. Dalyvavo apie du šimtu žmonių.

Susirinkimas vienu balsu priėmė šią rezoluciją:

1. Kadangi a) abi kariaujanti pasiskelbia mažųjų tautų išvadavimą, b) Lietuva labai nukentėjo nuo karo, c) tiek šimtų metų yra nesavarankė, d) lietuviai sudaro atskirą nuo slavų ir germanų šeimų tautą ir apreiškia savo tautinį veidą net ten, kur amžių būvyje gavo sugudėti, sulenkėti ar suvokietėti, — reikia lietuvių daugumos gyvenamieji kraštai sujungti į vieną nepriklausomą valstybės kūną. Etnografinę Lietuvą sudaro ištisos Kauno, Vilniaus, Suvalkų ir Gardino gub., Prūsų rytų ir Kuršo pajūrio-sklypelis tarp Palangos ir Šventosios upelės.

2. Raskdami įvairių partijų būvimą sveiku visuomenės gyvenimo apsidėiškimu, laikome reikalinga, kad savo veikime partijos neišleistų iš akių bendrųjų visiems, lietuviams reikalu, pirmojoje vietoje — Lietuvos nepriklausomybės iškovojoimo. Kartu džiaugiamės, kad susidarė partijų Lietuvių Tautos Taryba ir laikinas Lietuvos Valdomasis komitetas, ir linkime jiems dviem kuovaisingiausiai dirbti ir pasizadame, kiek tik galėdami, juodu paremti. Betgi laikydami vokiečių neužimtųjų Lietuvos vietų gyventojus sugudėjusiais lietuviiais, o ne gudais, stebimės, kodėl ir Lietuvos Valdomąjį Komitetą įsileista gudai, o neto krašto nutautę lietuviai. Kadangi ministerių pirmininko kun. Lvovo žodžiais, tas pats Komitetas turis valdyti visą Lietuvą, o ne vien vokiečių neužimtąją jos dalį, tariamės, jog galima įleisti jį vietoje šešių tik vienas gudas.

3. Kadangi valstybių grupavimasis bei koalicijų susidarymas nepašalina prievartos ir karo, bet dar labiau didina ir daro pražūtingesnį, sakome, kad mažosioms tautoms būtinai reikia jungtis į viso pasaulio valstybinę fede-

raciją, tikint, jog vėliau prisidės prie jos ir didžiosios, kolkas tesvajojančios grobti. Jeigu, baigiantis dabartiniam karui, Lietuvai prievarta neleista bus virsti federatyvine respublika, tai pagėdaujame, kaip minimumo, sujungtos vienan kūna, etnografinės Lietuvos, autonomija surištos su Rusijos valstybe.

4. Su ukrainiečiais ir ypač su brolių latvių tauta stipriais ryšiais susirišti ir tautų santykių bei politikos srityse remti jų reikalus.

5. Nuo Lenkų ir Gudų aiškia valstybine siena atsiskirti, kad kongreso metu nebūtų kivirčų.

6. Palaikyti darbininkų ir kareivių astovų tarybą ir Laikinoji Vyriausybė tol, kol vykins užsibrėžtą programą. Reikalauti iš jos tuojaus paskelbti a) etnografinės Lietuvos autonomiją, b) teisės šaukti lietuvių steigiamąjį susirinkimą, c) teisės tautinio ir valstybinio apsisprendimo Vilniaus seime, d) teisės rinkti atstovus ir moterims, e) teisės rinkti atstovus ne tik iš savojo rajono žmonių tarpo.

7. Laikome reikalinga pašalinti prievartą ir militarizmą ir, nelaukdami iš Vokios Lietuvai laisvės, turime visomis išgalėmis prisidėti prie Vokios ir jos bičiulių nuveikimo. Kad nesavanoriai kareiviai lietuviai darytų savo pulkus, nerandame reikalo.

Lietuviams atstovauti į Jekaterinodaro piliečių komitetą išrinkta Kaz. Girnauskis ir jam pavaduoti Petr. Lapinskis, į Darbininkų ir kareivių atstovų tarybą — St. Šopys ir jo pavaduotoju Petr. Tonkunas.

Šie nutarimai pristatyti 1) vietiniam Kubanės srities komisarui, 2) vietinės darbininkų ir kareivių atstovų tarybos pirmininkui, 3) Lietuvių Tautos Tarybai, kad įteiktų kun. Lvovai ir Čchei-dzei.

Tautietis.

Lietuvių Dienai besitartinant.

Šv. Tėvo paskelbtoji Lietuvių diena, tai bene svarbiausias (bent iki šiolei) mūsų tautą ir Tėvynę liečiąs faktas šiuo karo metu. Iš tikro, paskelbdamas Lietuvių dieną, Šv. Tėvas pirmas viešai, prieš visą pasaulį, pripažino mūsų ir mūsų Tėvynės Lietuvos visus var-gus, kuriuos mums ir mūsų Tėvynei teko dėl šio karo kentėti:

„... Europos karui siaučiant, Lietuvos gyventojus ištiko baisiausias likimas, kad žydį laukai ir turtingi miestai tos sielvartingos šalies šian-dien pavirtę į tyrlaukius ir griu-vėjus“ —

skelbia Vatikano rūmų raštas, išleistas š. m. vasario 10 d.

Bet maža to: Šv. Tėvas paskel-bdamas Lietuvių dieną, taip pat pripa-žino, kad Lietuva turi teisę gauti tai, ką ir kitos, ypač karo liepsnoje esančios, šalys ir tautos. Taigi matome, kad be materialinės pašalpos, į Lietu-vių dieną turi didelę ir moralinę reikšmę mūsų tautai ir Tėvynei. Mes, lietuviai, turim pasistengti, kad ir iš mūsų pusės viskas būtų padaryta, kad ši mūsų Diena kuogeriausiai pavyktų ir suteiktų mūsų Tėvynei kuodaugiausia ir materialinės, ir moralinės nau-dos. Užtat: „Broliai! kas myli Lietuvą, prašome stoti į krūvą!“ — Komitetai, įvairios organizacijos; artistai, chorai, atskiri žmonės, — visi, kas kuo gali, privalo prisidėti prie šios mūsų Šven-tės.

Tegu mūsų sesučių ir, apskritai, jaunimo išpuoštos bažnyčiose skamba tą dieną (gegužės 7 d.) iškilmingos pa-maldos su choralais, giesmėmis, dienos iškilmės verto turinio pamokslais įvai-riomis kalbomis, ir traukia tikinčiųjų širdis ir sielą. Didelės, su tautinėmis vėliavomis, orkestrais, choralais, prakal-bomis ir t. t. manifestacijos tegu kelia simpatijos ir užuojautos jausmus mums ir mūsų Tėvynei įvairių tautų žmonėse. Tegu nebūna tokio teatro, salies, kur Lietuvių Dienos naudai nevaidentų spektaklių, operų, nekoncertuotų, neskaitytų lekeijų, referatai ir t. t. Tegu neatsiranda nė vieno lietuvių, kurs šiuo ar tuo neprisidėtų prie Lietuvių

Dienos pasisekimo. Tegu neatsiras nė vieno įvairių tautų laikraščio, kuriame plačiau ar trumpiau nebūtų paminėta Lietuvių Diena. Tegu visos skelbimų vietos mirga tam tikrais atsišaukimais. Tegu visame pasaulyje nebus žmagaus, kurs nežinotų, kad gegužės 7 d. sekmdienis — Lietuvių Diena, kad Lie-tuva kenčia ir nori būt laisva!

Negalima dar nepaminti, kad „... J. E. Vyskupas“) Cepliakas, tarp kita užsi-minė... ir apie Lietuvių dieną, Šv. Tė-vo paskelbtą, ir žadėjo pasirūpinti, kad jina tinkamai įvyktų. Jo globai pave-stoje vyskupijoje“.

Taigi pasirūpinkime ir mes, kad Lietuvių Diena kaip reikiant pasisektų.

A.

KORESPONDENCIJOS.

DONO ROSTOVAS. Rašau dviejų atsitikimų įspūdžiu. Vienas, šiandien vietos laikraščiai paskelbė džiaugsmingą lietuviams žinią, kad lietuvių visų srovių atstovai sudarė tautos tarybą ir ši jau pradėjusi veikti. Gautoji žinia, tiesa, nevisai aiški, negali sau žmogus prisistatyti kaip ištikrųjų esama, bet vis tik jauti, kad lietuvių politikos gyvenime įvyko svarbių permainų, eina prie pilnos laisvės. Kilo upas, drąsiau žiūrime į ateitį. Lietuvių koloni-ja taiso pasikalbėjimus, mitingus, tvarkosi į partijas. Rodos, popula-riausia ar ne bus tautininkų demokratų partija.

Kitas atsitikimas — tai kareivių do-vanų mezliava draugams apkasuose. Daug esu matęs visokių rinkimų ir pats juose dalyvavau. Daug būdavo padėta iniciatyvos, daug darbo, kad geriau pasisektų, bet tiek iniciatyvos, kiek parodė šiandien pilkasermėgiai kareiviai, dar neteko matyti.

Miestas pilnas visokių plakatų, nu-dąžytos drobės, su paveikslais, parašais, vienas už kitą įvairesniais. Visur pa-viljonai, kur pardavinėjami visoki maž-možia. Vakare pasilinksminimai. Po miestą vaikšioja tukstančiai kareivių su pinigų renkamomis skardinėmis, raudonais kaspalais, plakatais pasi-puošę, meilus, padorūs, mandagus. Au-tomobilai, kariatės. Vakare vakare keli kareiviai jojo per visą miestą, ilgas triubas pūsdami, skelbė žmonėms šios dienos šventę ir kvietė nesigailėti ska-tiko. Ir žmonės nesigaili. Pinigai pi-losi be galo. Niekas neatsisako, kiek gali duoti. I didelės įstaigas, kaip, pa-vyždziui, Vladikaukazo gelžkelio val-dyba, kareiviai įėjo su muzika ir kolei apėjo visų penkių augštų rūmų visas kontoras, per kelias valandas griežė marselietę, o kiti sakė prakalbos. Ir čia pinigai pylėsi: penkrublinės, trirublinės draug su kapeikomis, netilpo skar-dinėse, dėžėse, jas dėjo į kepurės, į kišenes, į antį. Išrodė, paskandins rin-kejus pinigų popierukuose. Ir tai visa padarė tiksliai tie pilkasermėgiai, kuriuos taip visuomet žemindavo.

Zinios apie Petrapičio atsitikimus pasiekė Rostovą dar prieš kovo 1 d. Bet senosios vyriausybės cenzūra ne-leido nieko skelbti. Tiesa, buvo jauti kaž kas nepaprasta: skrajojo visokių gandy, vienas už kitą baisesnių. Kal-bėjo, Petrapiilis visas esąs liepsnoje, tukstančiai žmonių žūsta; siaučias ba-das ir ligos. Galutinai kovo 2 d. pra-deda bailiai kalbėti apie revoliucijos pergalę. Upas žmonių kyla. Dar niekas nieko tikra nežino, bet jau kaž ką ge-ra jaučia. Tik pesimistai mostelia ran-ka, tyli. Atejo vakaras. Pasirodė pir-mos laikraščių išleistos telegramos ir... o, stebuklai! Tartum dangus prasivėrė. Vydury baisiausios audros staiga pra-švito saulutė. Džiaugsmas žmonių ne-apsakomas. Del laikraščių pešėsi. Te-legramoms mokėjo po rublį. Viskas sujudo. Naktis virto diena. Niekas negalėjo užmigti. Rodos, lyg bijojo už-migęs pabusti apsvylės.

Kovo 3 d. jau visas miestas buvo persimainęs. Gatvės pasipuošusios rau-donomis vėliavomis. Veidai visų prašvė. Sušnirusių, susiraukusių, kaip pirmą būdavo, visai nebebuvo. Prasidėjo

*) „Vada“ 3 num.

manifestacijos. Bet užteko rimtam studentui pratarti į minia: „Draugai, neduokime progos tamsioms pajėgoms iš mūsų pasisiepti. Laikykitės savo džiaugsmą savo širdyse, o dabar išsiskirstykite ir dirbkite dviguba energija“, — ir minia išsiskirstė. Išrodė, lyg amžius buvo disciplinuota. Žiūrėjai į tai, traukia pečiaus, džiaugiais ir stebėjais.

Gražu... Žmonės verti savo vardo. Bet vis tik ilgai neišlaikė. Sunku sulaukyti džiaugsmas, kad jis veržiasi laukan, prasidėjo didelės manifestacijos. Tukstančiai kareivių traukia miestą.

Juos lydi tukstančiai darbininkų. Dainos, muzika, klyksmai ir vis tik... tvarka.

Žmonės umai subrendo. O juos laikė pančiuose, manė, esą reikalingi auklės — policijos apinasrio.

O tuo tarpu ejo kabinetų kova. Susiorganizavo piliečių komitetas, kuris pasivadino vyriausiąja miesto valdžia. Senoji administracija numesta. Miesto duma pakeista. Tiesa, dar kova nesibaigė ir laukiama Centro išrišimo, bet faktai simptomatingi. Senieji „cenzovikai“, gynusieji tikrai savo klasinius reikalus, daugiau nebegriš. Policiją pakeitė milicija iš mokinių ir studentų.

Dargi vagys pasiskelbė nieko nebegrobsią ir, iš tikrųjų, laiko savo priežadus.

Ką gi darė lietuviai? Ir jie sujudo. Išrinko delegatą į piliečių komitetą, bet jo nepriėmė. Tiek to. Apsieisim ir be to. Viena tik bloga, tarp pabėgėlių neramu. Vietinis Komitetas neįstengia pelnyti jų pasitėkėjimo. Reikalinga demokratizacija komitetų. Reikalinga, kad vietiniuose komitetuose būtų delegatų ir pačių pabėgėlių.

V. Daugelaitis.

VIŠNYJ-VOLOČOK'AS, Tver. gub.

18/IV (1 V) 1917 m. buvo visuotinis lietuvių susirinkimas draugijai sudaryti lengvesniam susižinojimui su Lietuvių Tautos Taryba.

Pusantrų metų atgal, kai atsikėlė į šį miestą Alytaus arklių skyriai, kareivių lietuvių juose buvo daugiau ne 200. Ilgainiui jų skaičius sumažėjo. Dauguma jaunesniųjų išrinkti į karo lauką, o dabar, kaip visiems žinoma, kareiviai, turintieji 40 metų ir vyresni, paleisti laukams dirbti. Iš viso pasiliko ne daugiau, kaip 100. Yra ir pabėgėlių kelios šeimos.

Kadangi nėra čia lietuvių veikėjų, tai nebuvo ir jokių įstaigų, todėl buvo sunkus lietuvių padėjimas. Net vienas kito nežinojome. Labiausia blogai tas atsiliepė nesusipratusioms mergaitėms. Nerasdamos prieglaudos tarp savųjų, suėjo į pažintį su svetimaučiais ir net viena kita ištekejo už ruso. Ir apskritai pabėgėliai priversti buvo, reikalui atsitikus, kreiptis vieni į rusų, kiti į lenkų komitetus. Lenkų gi malonė gerai žinoma: ji dažniausiai galima įsigyti tik pamiršus savo, lietuvių, vardas. Visai nemokančius lenkiškai kalbėti siųsdavo į lietuvių komitetą, gerai žinodami, kad jo nėra. Dabar gi kviečia lietuvius eiti su jais išvien.

Buvo atvažiavęs jaunas kunigas Braknys, kuris norėjo pamokslą ir giedojimus sutvarkyti lygiai, bet lenkai pakėlė truksmą. Matydami, kad nėra lietuvių komiteto, padalijo pabėgėliams lietuviams pašalpi, ir čia nusikalto lenkų akyse. Kadangi kunigo atsilankymas daugiau pareina ant lenkų komiteto, tai tas kunigas daugiau ir nebeatvažiavo. Dabar atsilanko senas kunigas Urbanavičius, iš kurio lenkai taip pat juokiasi, kad jo „žmudzinska mova“, nors jisai jiems daugiau pataikauja.

Matydami lietuvių judėjimą visuose kampuose, mes kareiviai lietuvių, kad ir didžiai suvaržyti savo tarnybos pareigomis, stvėrėmės už darbo tautos labui ir sutikome jautrų jam pritarimą daugumos savo tautiečių pabėgėlių.

Pirmučiausia reikėjo surasti susirinkimams vietą. Čia padėjo vienos dirbtuvės savininkas žydas Z. Rebudė. Jis visai už dyką užleido mums susirinkimams erdvią salę savo namuose, kaip auką mūsų tautos reikalams.

Susirinkimas, nors nedidelis, bet labai gyvas buvo. Išrinkta valdyba, į kurią pateko kareiviai raštininkai: pirminku Kl. Šulga, jo padėjėju J. Pakštas, izdininku J. Lialis, sekretorium J. Galdmanas. Į revizijos komisiją išrinkti Kaz. Garbauskas, kareiv. J. Silickas ir Kazimira Avinaitė. Visi išrinkti vienu balsu. Į draugiją prisirašė per susirinkimą 62 nariu, pasižadėdamu kas mėnuo mokėti po 50 kap., ir tuo kartu sumetė auką 86 rub. 50 kap. Paaukojo: kareivis Jonas Lialis 10 rub., Jonas Drapanavičius, Klemensas Šulga po 5 rub., Garbauskų šeimyna 4 r. 50 k., T. Palaikienė, M. Aukškelis, K. Avinaitė, A. Lapinskas, D. Dziena, P. Kasperavičius po 3 rub., J. Silickas ir A. Jonikaitis po 2 rub., J. Konon'as, M. Šišniauskas, J. Petrutis, P. Narvidas, P. Šilūnas, J. Pakštas, A. Kubilinskas, S. Liutkevičaitė, V. Batura, A. Petraitis, J. Pužas, J. Petkūnas, J. Ušackis, S. Simulevičius, J. Lapinskas, L. Sulgienė, Natalija Ogorodova, J. Rimkus, P. Leonavičius, M. Balandžiūtė, A. Volfa, P. Baranauskas, J. Kavaliauskas, A. Jasiūnas, A. Kubilius, J. Dirsė, K. Sakas, Jokūbas ir Ona Goldmanai, Jurgis Žvinis, P. Leksis, T. Šimanauškaitė, Ursulė Gilytė ir P. Doveika po 1 rublį. O. Scinska, J. Petrusevičius, Jonas Meškauskis, J. Petrutis, J. Baranauskytė, M. Vaitaškaitė, E. Vaitaškaitė, V. Tumienė, S. Vičienė, T. Bukauskis, A. Laurinavičius ir J. Guogis po 50 kap. Po susirinkimo dar prisirašė kar. F. Cimermanas ir paaukojo 3 rublius. Tai gi viso labo sudėta 89 rub. 50 kap. Pinigai paskirti draugijos išlaidoms ir likusieji Tautos Fondui, Tautos Tarybos nurodymu.

Buvo kalbėta, kad reikalinga skaičiuoti visi laikraščiai. Visi džiaugėsi, kad susidarė Lietuvių Tautos Taryba ir linkėjo kuodidžiausios ištvermės ir vienybės visiems jos nariams darbe tautos labui.

Kiek užuojautos parodė susirinkusieji savo draugijai, galima matyti iš to, jog kalbant apie pasamdymą susirinkimų salei, prisidėjo prižiūrėti salei kad ir toli gyvenančios, P. Garbauskienė su dukteria Barbora ir Teklė Šimanauškaitė be jokio užmokesnio. Už tatau joms visos draugijos vardu tariame ačiū.

K. Šulga ir Lialis.

KAZANĖ.

Kovo 29 d. buvo Kazanės miesto Atsargos Komiteto posėdis. Tarp kitko pirminkas perskaitė šitokią protestą: šiuo pranešu Atsargos Komitetui, bad dalyvaujantis pas jus lietuvių centralinio komiteto įgaliotinis A. Jaroševičius, kaip lietuvių atstovas, visai negaliojantis lietuvių žmogus, kad Kazanėje visai nėra jokios visuomeninės lietuvių organizacijos ir kad dauguma Kazanės lietuvių priešingi jo dalyvavimui Atsargos Komitete. Teisingumą mano pranešimo patvirtins visi Kazanės pabėgėliai lietuvių. Perskaitęs tą protestą pirminkas paklausė, ar yra susirinkime Jaroševičius, ar negalėtų jis to dalyko paaiškinti. Susirinkime nebuvo nė vieno lietuvių.

Tuomet latvių Komiteto pirminkas paaiškino, kad lietuvių Atsargos Komitete visai nedalyvauja ir jokių delegatų nėra siuntę. Tai iškliausius, daug kas labai pasipiktino ir ėmė šaukti: „Что за безобразие, что за наглость“. Paklausus, kas protestą pasirašė, pirminkas atsakė, kad Vytautas Byčiūnas. Tokiu Byčiūno patarnavimu pasipiktino ne tik rusai, bet ir latviai, nes jis savo netaktingu elgimuosi ardo tarp nedidelės lietuvių kolonijos vienybę. Kadangi Bičiūnas yra dar vidurinės mokyklos mokinys, tat jam priderėtų labiau savo mokslo žiūrėti, o nesikišti visuomenės gyvenimui, kuriam jis, matyti, nėra dar pribrendęs.

M. Valeika.

*) Visas žinias apie Bičiūno protestą suteikė latviai. Jis, be kita ko, pranešė dar, kad jų inteligentija dėl tokio Bičiūno pasielgimo, neleidusi jam skaičiuoti savo draugijoje apie Čiurlionį.

M. Valeika.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Petrapolis. I. Ceretėlis per kareivių ir darbininkų atstovų tarybą gavo tokį laišką: „Nė 5. I. S. Ceretėlis. Juodojo taško taryba nusprendė tamstą nužudyti.

Juodojo taško taryba. 4-V-13-17. R. T.“

Vykdomasis tarybos komitetas reiškia pasitikėjimą, kad Petrapičio darbininkai ir kariuomenė mokės apsaugoti Ceretėlio gyvybę.

IVAIROS.

Rusų rublis. Suomiuose rusų rublio kaina puolė. Suomų Banka už rusų 100 rub. duoda 200 markių. Dvi savaitai atgal už 100 rub. davė dar 212 markių. Privatiniai suomių bankai nemaino daugiau kaip 10—25 rub. Yra taip del to, kad paskutiniu laiku rusai labai daug veža iš Somalių prekių, gi iš rusų prekių Suomiuose veža labai mažai. Jeigu taip ilgai truks, tai rusų rublio kaina dar nupuls.

Per paskutinius tris mėnesius įvežta Rusuosna prekių už 504.000.000 rublių, iš Rusų gi išvežta tik už 45.000.000 rublių.

Tautiniai pulkai. Vykdomoji komisija kareivių atstovų tarybos paskutiniame posėdyje nutarė pasiūlyti tam tikroms įstaigoms ne taisyti tautinių pulkų. Jau įsteigtieji latvių pulkai bus pildomi senąja tvarka. Taisyti naujus ukrainiečių, igaučių, lietuvių ir k. pulkus vykdomoji komisija randa neleistina, nes tas galis pakenkti kariuomenės organizavimo darbui.

SVETUR.

Galicijos autonomija. Laikinoji vyriausybė paskelbė schemą Galicijos savavaldybos. Visus kultūros ir ekonomijos reikalus tvarkys patys gyventojai. Vietos gyventojus sudaro ukrainiečiai, žydai, lenkai ir rusai. Senojo rusų režimo išsiųstieji ir dabar grąžinami atgal liusai gyventojai privalo padėti sutvarkyti šalį.

Vokioje. Social-demokratų apie taikos sąlygas. Danų social demokratų partijos vadovas F. Borgbjeras apsilankęs vykdomajame kareivių ir darbininkų atstovų komitete papasakojo apie vokiečių social demokratų partijos taikos sąlygas. Tos sąlygos esančios tokios. Vokiečių social demokratų pripažįsta tautų apsisprendimo teisę, pasaulinį trečiųjų teisumą ir po kiek panaikinimą ginklavimosi. Be to reikalauja grąžinimo vokiečių užimtųjų žemių; Lenkams turi būti leista patiems pasirinkti su kuo dėtis, su Vokija ar su Rusais. Belgija, Serbija, Juodkalnis ir Rumunija turi būti atstatytos. Bulgarams reikią atiduoti tos Makedonijos dalys, kur gyvena bulgarai ir serbams turi būti duotas keles į Adrijatiką jūrą. Del Elzas Lotaringijos galima esą geruoju susitarti, kur turi eiti Lotaringijos siena.

Borgbjeras sako, kad ši programa esanti daugumos vokiečių s. d. Mažuma gi jų sutinkanti dar daugiau nusileisti. — Kadangi vokiečių s. d. partija gan stipra, Borgbjeras sako — tai labai gali būti kad ši programa virs realia taikos programa.

Bucharoje. Emiro manifestas nepatenkino žmonių reikalavimų. Vėl prasidėjo žymus judėjimas, ypač prieš rezidentų Milerą, kuris palaiko reakcionierius. Jaunujų sartų vadai suimti, jiems gresia mirties bausmė. Tos šalies vyriausybės komisaras ir kariuomenės vadovas nusiuntė Emirui telegramą, kurioje griežtai reikalauja nedaryti šiaurinių varžymų. Už praleitą kraują visas atsakymas kris Emirui ir rezidentui Milerui. Jeigu bus reikalo bus pašaukta kariuomenė.

Karas.

Rusų šone. Koborovco apylinkėje vokiečiai didelėmis pajėgomis puolė rusų linijas. Rusai prisileido vokiečius iki vielių tvorų, o paskui smarkiu šautuvų ir kulkosvydžių šaudymu sumušė

Nuo „L. B.“ Redakcijos.

Lietuvių Balsas“, kaip ir kiti lietuvių laikraščiai, dažnai vėlinasi ir, be to, dažnai išeina per savaitę tik vieną kartą. Turime G. G. Skaitytojams pranešti, kad dabar yra susidariusios, labai sunkios sąlygos spaustuveje, ir laikraštis negali eiti normaliai ir tvarkingai ne del Redakcijos kaltės, o del tų susidėjusių neformalių sąlygų. Mes, kiek galėdami, stengiamės, kad laikraštis vėl galėtų pradėti eiti kaip reikiant.

vokiečius. Į pietus nuo Zubilno, po armotų šaudymo, vokiečių rota pradėjo pulti rusus, bet rusai juos atmušė. Kitose rusų šono dalyse armotų šaudymas ir žvalgybos.

Kaukazo ir rumunų šonuose nieko ypatinga.

Prancūzų šone. Prancūzai ir anglai vėl padarė vokiečiams nemaža smugių, I šiaurės rytus nuo Suasono ir ties Sem de Damu vokiečiai sutraukė labai daug kariuomenės. Kokių 6 varstų plotu prasidėjo baisi kova, prancūzai sako, kad tokio mušio dar nebuvo matęs šis karas. Prancūzai pradėjo pulti vokiečius ir trumpu laiku paėmė pirmąsias vokiečių linijas. Į šiaurę nuo Sausio vokiečių nuostoliai labai dideli. Viena tik mušyje prancūzai paėmė 4300 imtinių.

Rytojaus dieną vokiečiai didelėmis pajėgomis bandė atsiimti savo linijas, bet prancūzai susistiprino ir atmušė vokiečių anpuolius. Į šiaurės vakarus nuo Reimso ir Šampanėje armotų šaudymas; prancūzai pasislinko truputį priekin. Voklerio pakalnėje ir Krano apylinkėje vokiečiai darė labai atkaklius anpuolius, norėdami atsiimti atimtasias iš jų linijas. Prancūzai nei žingsnio nepasitraukė atgal. Vieną vokiečių batalijoną prancūzai visiškai sunaikino. Tik per vieną dieną prancūzai paėmė 6200 imtinių. Nuo balandžio 3 d. prancūzai paėmė 29000 imtinių ir daugybę armotų.

Į rytus nuo Kevergijo vokiečiai puolė anglus, bet anglai juos sulaukė. Anėpuoliu anglai paėmė vokiečių apkasų ir giliai insiveržė vokiečių pusėn. Į šiaurę nuo Gonelijo kaimo anglai paėmė vokiečių apkasų ir gerokai pasislinko priekin. Į pietus nuo Sošės upės vokiečiai padarė du karštu anėpuoliu, bet anglai nepasitraukė.

Apskritai vokiečiai bijodami, kad prancūzai ir anglai nesumuštų Gindenburgo kariuomenės, atkakliai ginasi. Vokiečiai vėl pradėjo gabenti kariuomenę iš rusų šono prancūzų šonai. Vokiečių pajėgos prancūzų šone labai didelės, jie nežiūrėdami didelių nuostolių, ne tik stengiasi prancūzus sulaukyti, bet patys atkakliai puola. Vienok prancūzams vokiečiai nieko negali padaryti, prancūzai ir anglai žygiuoja priekin.

Patys vokiečiai prisipažįsta, kad jų nuostoliai labai dideli. Jų pačių žiniomis jie tik balandžio mėnesyje netekę 100.000 kariuomenės.

Italų šone. Vietomis armotų šaudymas ir žvalgybos.

Lietuvių Tautos Fondas.

Už š. m. kovo mėn. gauta vieno karto įnašų iš: B. Čepulio 200 rub., Vl. Narbuto 100 r., O. ir J. Mašiotų 100 r., M. Šlepa- vičiaus 100 r., V. Zdebskio 50 r., J. Steponavičiaus 50 r., per Gilydį iš Maskvos moksleivių iš pelno už savybės vakarėlį bendrabutyje 50 r., K. J. Bakučionies 25 r., P. Marcinkevičiaus 25 r., J. Tartylos 15 r., J. Budrio 15 r., J. Navako 10 r., P. Leono 10 r., K. Buroto 10 r., D-ro Avizonies 5 r., J. Makauskio 5 r., M. Lipčiaus 5 r., Valavičienės 5 r., D-ro S. Matulajčio 3 r., Nasierovskio 3 r., M. Puikaunikaits 2 r., A. Gaiduko 1 r. 50 k., S. Lukaševičaitės, T. Vaiciekavičaitės, P. Švagždžio, A. Jablon- skaitės, O. Valavičaitės, L. Grigiskaitės, E. Markūno, L. Lovecko, V. Vaitaičio, O. Leon- tytės, Gaidamavičaitės, J. Mikelevičaitės

B. Mikelevičaitės, P. Nedychljajov'o po 1 r.,
G. Nutauto ir A. Kapokaitės po 50 kap.

Iš viso 804 r. 50 k.

Mėnesinių įnašų iš: J. Baltrušaičio 25 r.,
B. Čepulio 25 r., T. Naruševičiaus už tris
mėn. 60 r., St. Jackevičiaus 10 r., Ž. Žu-
kauskio 10 r., D-rės J. Slab.-Biržiškienės
10 r., Vl. Narbuto 10 r., O. ir J. Mašiūtų
10 r., S. Dirvianskio 10 r., P. Stanaičio
10 r., J. Tartylos 10 r., J. Gerulio 10 r.,
J. Remiezo 10 r., Pijaus Vitkauskio 5 r.,
L. Nasvyčio 5 r., kun. K. Marmos 5 r., J.
Vanago 5 r., J. Budrio 5 r., J. Navako 5 r.,
J. Tankūno 5 r., A. Augustinavičiaus 4 r.,
E. Spudaitės, V. Statkevičaitės, P. Švagždžio,
P. Leono, V. Sidzikauskio, Valavičienės,
O. Sketerienės, J. Ruškio ir Kerpės po 3 r.,
P. Švagždžio, E. Miliauskio, A. Tverskaitės,
M. Makauskio, R. Sidzikauskienės, V. Pe-
trulio, P. Šalčiaus, B. Sruogos, S. Alšau-
skio, J. Jablonskaitės, J. Lazoraitytės, L.
Januzytės, M. Grigonienės, Vl. Arminaitės,
B. Bridikaitės, A. Giedraičio, B. Kiukytės
po 2 r., S. Statkevičaitės, M. Valanskytės
po 1 r. 50 k., Biliūno, Beržinskio, M. Ne-
meikškaitės, A. Valaičio, O. Nargelytės, O.
Putvinskaitės, B. Švagždžio, B. Valašės,
A. Dausos, A. Bortkevičaitės, P. Valavi-
čaitės, M. Puikiniškaitės, P. Malevičiaus, J.
Saunorio, J. Gudinitės, M. Gustaitytės, J.
Mikelevičaitės, J. Gustaitytės, P. Mikelevi-
čaitės, A. Gustaitytės, A. Pridotko, E. Tu-
rinaitės, O. Tokevičienės, K. Karpavičienės,
P. Kekštos, A. Pilinio, J. Žebrauskio, A.
Anankos po 1 r., V. Grybaitės, Z. Kazakevičiaus,
A. Valaičio, J. Ružgaitės ir J. Kačinskio
po 50 kap., P. Mastavičiaus 30 k., iš p.
Z. Dovidaitienės 20 k., O. Dokanauskio ir
A. Dakanavskio po 25 k., A. Ruzgas, S.
Ruzgas, M. Ruzgas ir J. Šliažo po 10 kap.

Iš viso 345 rbl. 90 kap.

Viso labo už kovo m. gauta 1150 r. 40 k.

Išduota: telegramams su ministerių
Tarybos pirmininko kun. Lvovo ir teisių
ministerio piliečio Kerenskio pasveikini-
mą 11 r. 94 k., už kasos ir mėnesinių
įnašų rašomąją knygos 7 r. 65 k., už 50
kvitų knygelių 97 r., už telegramų lenkų
tautai su laisvės pasveikinimu 3 r. 94 k.

Iš viso 120 r. 53 k.

Balandžio mėnesio diena kasoje buvo
1029 rbl. 87 kap.

Laikinojo Lietuvių Tautos Fondo Rink-
lavos Knimiteto Iždininkas J. Mašiotas.

Pranešimai.

I.

Vargais negalais gavęs iš Amerikos
keliolika egzempliorių mano Edmundo
de Aničis verstosios knygos „Širdis“
(Cuore), kurioje apibūdinami mokinių,
mokytojų ir tėvų santykiai, ir norėda-
mas, kad toji knyga patektų vien į
prieglaudą, pasiūlau Lietuvių Komite-
tams, norintiems tąją knygą turėti, prane-
šti man laiškelį, ir aš tada išsiųsiu
apdėtuojų mokesniu už 3 rb. 45 k. Užsakydami pinigų nesiųskite, nes galiu
pristigti knygų.

M. Grigonis.

Ярославль, Романовская 44, кв. 4.

II.

Jaroslavlėje taisomasis viešas vietos
moksleivių vakaras bus **ne balandžio 30
dieną, bet gegužės 7 d.**, nes dėl kai ku-
rių priežasčių jis, vakaras, atidėtas.

V. Bičiūnas.

III.

Penktadienį, balandžio 28 d. š. m.
kviečiamas pasikalbėjimas dėl **lietuvių
kooperatorių suvažiavimo**. Visų kurie
prijaucia kooperacijai prašoma atsilan-
kyti.

Pasikalbėjimo vieta: Baskov 34, b. I.

R. Škipitis.

P. Šalčius.

K. Šalkauskis.

**Paminklėliui ant a. a. Juozo Kubi-
liaus kapo pastatyti.**

A. Škema — 3 r., J. Čeigis 1 r. Nė
28 paskelbta 356 r. 50 k. Viso: 360 r.
50 k.

Kas pažįstamų dar norėtų tam da-
lykui aukoti, prašome siųsti arba kun.
J. Tumo vardu į C. K. (Baskov, 29),
arba L. Noreikos vardu į „L. B.“.

Kun. J. Tumas.

Tautos Tarybos reikalams.

Kun. F. Kemešis iš Bostono 23 r.
25 kap., J. Čeigis 5 r.

Atidaviau Finansų Komisijai.

Kun. J. Tumas.

Aukos.

Per „Lietuvių Balso“ Redakciją:

Užimtajai Lietuvai.

Juoz. Grybačiauskis, Jon. Mocku-
nas, D. Bliudžinskis, P. Petrauskis, M.
Šeškevičius — po 1 rub.; Kar. J. Kar-
delis, Alb. Kazianytė — po 50 kap.;
Kar. Laugalis — 25 r. Viso 31 r. 50 k.

Užimt. Lietuvos mokykloms:

Juoz. Grybačiauskis, Jon. Mockunas,
D. Bliudžinskis, M. Šeškevičius — po
1 r.; Alb. Kazianytė, J. Šedis — po 50 k.
Viso 5 rub.

Lietuvos grįžimo fondui:

J. Grybačiauskis — 1 r.; J. Mockunas,
D. Bliudžinskis — po 2 r.; Kar. Jon.
Kardelis, Alb. Kazianytė — po 50 k.

Per M. A. Varkalą.

Gaigalas, Grikelis Milevičius, Lekec-
kas, Padolskis — po 2 r. 50 k.; Sta-
lioraitis — 3 r. Viso 21 r. 50 k.

Belaisviams šelpti:

K. Laugalis — 25 r.; Kauno ukio mo-
kyklos mokiniai per Strazdą — 8 r.; Kar.
K. Sajė — 7 r.; Vanda Silvestraviciaitė
— 6 r.; Stalioraitis — 3 r.; Gaigalas,
Grikaitis, Milevičius, Padolskis, Lekec-
kis — po 2 r. 50 k.; Varkala — 2 r.; Var-
kaliūtė, Insodas, Mockus, Domeika — po
1 r. Viso 67 r. 50 k.

C. Sasnauskio fondui:

J. Rakas 2 r., J. Grybačiauskis 1 r.,
Alb. Kazianytė 50 k., Ion. Paketuris 25
rub. Viso 28 r. 50 r.

Neturtingiems kareiviams siųsti veltui „Liet. Balsas“.

J. Grybačiauskis, D. Bliudžinskis —
po 1 r., Alb. Kazianytė 50 k. Viso 2
r. 50 k.

Ligonims rašytojams šelpti:

J. Grybačiauskis 2 r., J. Mockunas
1 r., D. Bliudžinskis 1 r., Alb. Kazianytė
50 k. Viso 4 r. 50 k.

„Žiburėliui“:

Gyd. J. Buzelis Kazio Velbuto at-
minimui 100 rub.

Tremtiniais šelpti:

A. Pabarčius 3 r.

Tautos mezliavai:

J. Rakas už 1916 m. spalio, lapkri-
čio ir gruod. mėn. ir 1917 m. sausio,
vasario ir kovo mėn. 6 r.
F. Varnas už 1916 m. spalio, lap-
kričio ir gruodžio mėn. 12 r.
Inž. P. Vileišis už 1917 m. vas. 50 „
P. Šarka už 1917 m. sausį, vasarį
ir kovą 50 r.
Viso 83 r.

Redakcijos atsakai.

Vandai Silvestraviciaitė. Tamstos at-
siųstuosius 6 rub. belaisviams šelpti
paskelbsime artimiausiam „Liet. Bal.“
numeryje.

Rok. Kiusui. T. eilių nedėsimė.

Ar—ui. Tamstos korespond. įdavė-
me „N. L.“ redakcijai.

B. Dičiūniui. T-ai „Liet. Balso“ Re-
dakcijoje yra du laišku. Prašom atsi-
imti.

Redaktorius L. Noreika.

Leidejas Martynas Yčas.

F. BUDZIAVIČIUS ieško savųjų Dar-
gužių kaimo.

Дѣйств. Армія Л. Гв. Кексгольмскій полкъ
команда конныхъ развѣдчиковъ.

2—1

Maskvos Lietuvių Komiteto karo aukoms šelpti

Visuotinis susirinkimas

bus 1917 m. gegužės 7/20 d. Šaniavskio universitete, to pat vardo
auditorijoje (kambaryje), 1 val. po piet. Neatvykus reikalingam na-
rių skaičiui, skiriamas ten pat, ta pat dieną 2 val. po piet antras
susirinkimas, kuris bus teisėtas, nežinint atvykusiųjų skaičiaus.

Svarstytinieji dalykai: 1) Valdybos 12 narių ir 6 kandidatų, Revizi-
jos Komisijos narių ir jų kandidatų rinkimai ir 2) Narių sumanymai.

Pastaba: Pastarasis prieš šį visuotinį susirinkimą Valdybos po-
sėdis bus gegužės 5 d., idant per geg. 6-tą dieną ga-
lima būtų naujai įstočiusių narių sąrašai sutvarkyti.

Valdyba.

INKARINIS PEN-EKSELERIS

SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K^o pirmiau F. Ad. Richterio ir K^o“ Prek. Nam.
Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠA-
LIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosios aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKI-
TĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA
Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K^o pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K^o“ Prek. Nam.
PETRAPILIS. Mikalojaus g. № 4.

ANELIJA ir LIAVUSĖ NOREIKAITĖS,
Kauno gub., Šiaulių aps., Šiaduvos par.,
Kauliškių kaimo, ieškom brolių Jono ir
Antano Petranaičių gyvenančių Ame-
rikos, taip pat giminių ir pažįstamų. Adr.:
Петроградъ, Мойка 60, Гостиница Россія
Елѣоноръ Норейко.

5—5

Kar. PETRAS TUMOSAS Suv. gub.,
Naumiesčio aps., Zuplių valsč., Naikų kai-
mo, ieškau giminių ir pažįstamų.
Воловскій конскій запастъ, нестроевая ко-
манда, старшему кузнецу.

Kar. ATANAS ADOMAITIS, Kauno gub.,
Raseinių aps., Kialmės miestelio ieškau
giminių ir pažįstamų.
Волковскій конскій запастъ, нестроевая
команда.

827—2

VIATKOS SKYRIUS

ieško vienklesei lietuvių mokyklai moky-
tojo-jos. Sąlygos geros.
Вятка, Московская 40, Литовскій Комитетъ.

1—3.

DARSUNIŠKIEČIAI ATSİŠAUKI!

kurie norit žinoti gimines Amerikoje, kreip-
kities pas Joną Mičiulį:
Боровичи, Новгор. губ., Бѣжецкая 41.

1—1.

STANISLOVAS VIRSIACKAS Viln. g.,
Trakų aps., Valkinų valsč., Kuršių kai-
mo, ieškau motinos ir sesers giminių ir
pažįstamų.
Череповець, Новгор. губ. Феодосевская ул.
Литовскій Комитетъ.

1—2.

KAZIMIERAS VALTARIS, Kauno gub.,
Šiaulių aps., Joniškių par., Drusutių
kaimo, ieškau tėvų Viktoro, motinos Mari-
jonos, sesers Marcijonos, brolio Jurgio gim.
ir pažįstamų.
Екатеринослав. губ. Бак. уѣзда, ст. Пере-
зной Любимовскій постъ Донецкій Садо-
вий заводъ.

1—1.

Kar. KAZIMIERAS SEKAVIČIUS, Kau-
no gub., Pan., aps., Pumpėnų valsč., Žiš-
niškių vienkiemio ir Ona Šimienė Suv. gub.,
Kalvarjos aps., Daukšių par., ieškau gim-
inių ir pažįstamų.

Юзовка, 11 линия № 64, Екатеринослав. губ.

2—1

JONAS RUDZIAVIČIUS pranešu lietu-
viams Juzavkiečiams, jog pas mane gali-
ma gauti lietuviškų kalendorių 1917 m. ir
laikraščių „L. B.“ skaitytojais, kurie išsira-
šėte „L. B.“ ant metų arba ant pusės me-
tų pasiskubinkit atsiimti dovaną sieninius
kalendorius.

Юзовка, 12 линия № 60. Ив. Рудзевичу.

2—1

VLADISLOVAS JAKUTIS ieško tėvų
ir seserų Kauno gub., Šiaulių aps., Gru-
džių miesto. Adr.:
Дѣйств. Армія 1-й Сибирскій стр. полкъ,
Саперная команда Владиславу Якутису.

2—1

JUL. VIDEIKIS Kauno gub., Raseinių
aps., Kaltinėnų par., Rupšių kaimo ieškau
Aleksandro Stulginskio gim. ir pažįstamų.
Дѣйств. Армія 75-я Осовецкая рабочая ро-
та. 4-й взводъ.

3—1

ELENA KIBIRKŠTAITĖ, Kauno gub.,
Zarasų aps., Dusetų valsč., ieškau giminių
ir pažįstamų.
Петроградъ. Пер. Сторона, Большой пр.
2/19, кв. 28.

410—1

STANISLOVA GAUKYTĖ, Kauno gub.,
Kursėnų valsč. ir par., ieško tėvų, brolių
ir seserų.
Петроградъ, Петр. Сторона, Большой пр.
д. 2/10, кв. 28.

411—1

Kazanėje tuoj reikalingi vaikų prieglau-
dos vedėjai. Kreipties į igaliotinį A. Jaro-
ševičių — Казань, 2-я Солдатская, д.
Аминева.

408—1

Lietuvių Komitetas Viatkoje ieško
vaikų prieglaudai vedėjos — Вятка, Мос-
ковская № 40.

409—1

Kar. PETAS KRUOPIS Panevėžio aps.,
Vaškų par., Vainaronių kaimo, ieškau gi-
minių ir pažįstamų.
Дѣйств. Армія 636 пѣхотный полкъ коман-
да службы связи Петру Круопису.

3—1

Kar. AUGUSTINAS SVENČONIS Viln.
gub., Trakų aps., ieškau gim. ir paž.
Дѣйств. Армія 515-й пѣх. Пинежскій полкъ
полкъ, 2-я пулеметная команда.
Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti.

3—1

IPOLITAS KIMONTAS Kauno gub.,
Šiaulių aps., Papilės miestelio ieškau gi-
minių ir pažįstamų.
Дѣйств. Армія, 515-й пѣх. Пинежскій полкъ
1 рота Ипполиту Кимонту.
Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti.

3—1

ELEONORA ATREŠKEVIČIUTĖ ieško
motinos Barboros 57 m. ir sesers Pranciš-
kos 24 m.

Тверь, Литовскій Комитетъ, Милонная ул.
№ 72.

305—1

S. T. ULORAS iš Kumsiškių miest.,
Kauno gub. ir aps., ieškau gim. ir pažist.
М. Ивелець, Минск. губ. завѣдующему с.м.
Мастерскими № 3.

306—1

STEPONAS TAVIANSKAS Kauno gub.,
Šiaulių aps., Zubovų dvaro, ieškau tėvų
ir giminių Kostanto Baltrušaičio ir Motie-
jaus Losevičiaus, gyvenusių Šiaulių mieste.
Гор. Себежъ, Вит. губ. Земско-хозяйствен-
ный складъ Степану Товянскому.

307—1

M. DAILIDONIS, Kauno gub., Šiaulių
aps., ieškau gim. ir pažist. Дѣйств. арм.,
18 инженерн. строительной дружины,
1-ый отрядъ.

235—6

ONA KULIKAUSKAITĖ (—ienė), prieš
karą gyvenusi Šiauliuose, ieško giminių ir
pažįstamų. Гор. Харьковъ, Б. Понасов-
ская ул. № 22, — 9. Куликовской.

231—1